

ARCHIWUM UNIwersYTETU JAGIELLOŃSKIEGO

ZESPÓŁ:

Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945

SYGNATURA:

WF II 504 – Teczki akt doktorskich podania o dopuszczenie do egzaminów ścisłych, ocena pracy, załączniki 1860-1945

SYGNATURA OBIEKTU:

WF II 504 – Leśkiewicz Jerzy

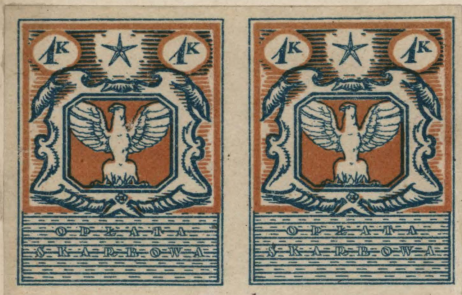
DIGITALIZACJA:

Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego

2015 r.

1. NR ARCHIWUM: 805	2. NAZWA ARCHIWUM: Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego	
3. NAZWA ZESPOŁU: Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945 (WF II)		
4. NR ZESPOŁU: 17	5. SYGNATURA OBIEKTU: WF II 504 – Leśkiewicz Jerzy	
6. LICZBA STRON/KART: 16		7. LICZBA SKANÓW: 16
8. DATA WYKONANIA: 2015	9. NAZWA PRACOWNI: Archiwum UJ	10. WYKONAWCA KOPII CYFROWYCH: Jacek Urbanowicz
11. UWAGI: -		

Chauja

Do Świeżego wydania Filozoficznego
Uniwersytetu Jagiellońskiego
w Krakowie

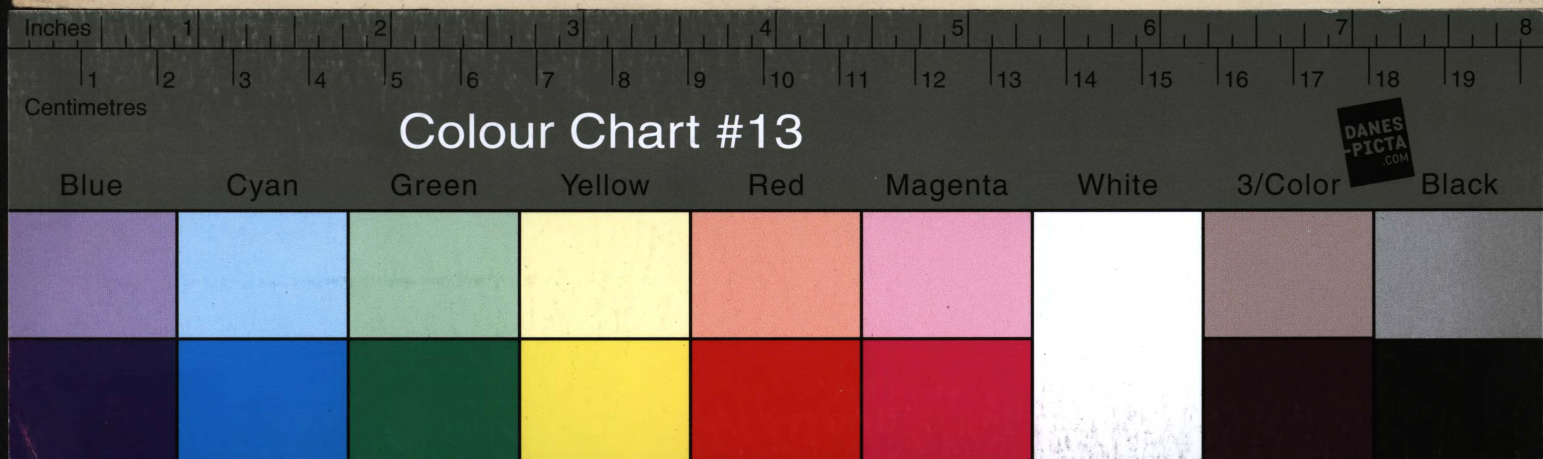
Na podstawie zatęcrzonego
absolutorjum i pracy „O kon-
stytucji detyscetyny” upraszam
o dopuszczenie mnie do egra-
minów scitych z chemii, jako
przedmiotu głównego, i fizyki,
jako przedmiotu pobocznego,
w celu uzyskania stopnia
doktora filozofji.

Zatęcrzam :

- 1) pracę : „ O konstytucji detyscetyny ”
- 2) absolutorjum z Uniwersytetu Jagiellońskiego
- 3) curriculum vitae
- 4) Świadectwo maturalne z gimn. w Rybniku
- 5) metrykę chrztu.

w Krakowie dn. 28 maja 1919 r.

Jerry Leśkiewicz

WYDZIAŁ FILOZOFICZNY
UNIWERSYTETU ŁAŃCIEŃSKIEGO
ŁAŃCIEŃ
Nr. 112

W Krakowie, dnia 28. maja 1912.

Wzajemnie Profesorom
Drogi Państwo
" " "

Przepraszam podanie p. Jędrzejowskiego
a prośbę o wyłączenie oceny na piśmie
czy na podstawie załączonych rozpraw
wyższych. Wyrażam nadzieję, że
Dział Wydziału Fil.

Wzajemnie Profesorom
Drogi Państwo
" " "

Przepraszam podanie p. Jędrzejowskiego
a prośbę o wyłączenie oceny na piśmie
czy na podstawie załączonych rozpraw
wyższych. Wyrażam nadzieję, że
Dział Wydziału Fil.

Łańciszewski

WYDZIAŁ FILOZOFICZNY
UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO

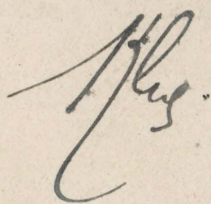
Nr. 569
KRAKÓW

W Krakowie, dnia 28. maja 1919.-

JW Panom Profesorom
Drowi Dziewońskiemu
" Lampemu

przesyłam podanie p. Leśkiewicza
z prośbą o wydanie oceny na piśmie
czy na podstawie załączonej rozpra-
wy można kandydata dopuścić do
rygorozów.

Dziekan Wydziału fil.:

Do Świeżego Wydziału Filozoficznego
Uniwersytetu Jagiellońskiego
w Krakowie

Przebiega dnia 25. VI 1925
Prekta Prof. dr. Prochorowicz
Dziekan " " Garkawski
Promotor " " Dziewoński

Jerzy Leśkiewicz prośba
o dopuszczenie do egzaminów
septyczki z chemii i fizyki

Zatwierdza: otrzymałem
9/15 1925 J. Leśkiewicz

Zatwierdza: 5.

Curriculum vitae

Jerzy Leskiewicz urodził się dn. 30 sierpnia (12 września) 1889 roku w Kijowie. W roku 1900 wstąpił do rządowego I-go gimnazjum klasycznego w Kijowie, w r. 1908 uzyskał tamże świadectwo maturalne i wyjechał na studia uniwersyteckie do Krakowa, gdzie zapisał się na wydział filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego, wybierając chemię jako przedmiot studiów. Praktycznie studiował chemię pod kierunkiem Profesorów Olszewskiego i Sienkowskiego, a od roku 1913 pod kierunkiem Profesora Marchlewskiego. W roku 1913 uzyskał absolutorium z Uniwersytetu Jagiellońskiego. W kwietniu 1914r. ogłosił wspólnie z Prof. Marchlewskim w Bull. Akademii Umiejętności doniesienie tymczasowe o wynikach badań nad budową detyscetyny.

W jesieni 1914r. pracował jako chemik w cukrowni „Jaropolec” na Ukrainie, w następnym roku w cukrowni „Werchuiaczk” tamże. W listopadzie 1915r. został powołany do armii rosyjskiej; w r. 1916 ukończył w Kijowie Szkołę Inżynierską Wojskową; w marcu 1918r. zwolniony został z wojska rosyjskiego w randze podporucznika.

W sierpniu 1918 roku powrócił do Krakowa i objął posadę asystenta w Zakładzie Chemii Lekarskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego u Profesora Marchlewskiego; funkcję tę pełni obecnie.

Jerzy Leskiewicz

W Krakowie dn. 27 maja 1919r.

Handwritten title at the top of the page.

Main body of handwritten text, appearing to be a letter or report, written in cursive script.

Handwritten signature or name at the bottom left.

Handwritten text at the bottom right, possibly a date or reference.

Curriculum vitae

My education started in the year 1870 (1871)
at the age of 5 years. At the age of 10 I entered the primary
school. I remained there for 5 years, and in 1875 I
entered the secondary school. I remained there for 3
years, and in 1878 I entered the university. I remained
there for 4 years, and in 1882 I graduated. I then
worked for 2 years as a teacher. In 1884 I entered
the service of the government. I remained there for 10
years, and in 1894 I was promoted to the rank of
Colonel. I remained in the service until 1904, when I
retired. I then lived in retirement until 1914, when I
died.

John Davidson

10, Graham St. N. W. Wash. D. C.

Ocena rozprawy doktorskiej p. J. Leickiewicza
pt. „O konstytucji dityseptyny”.

Autór wyknuł sobie za cel zbadać budowę dityseptyny na podstawie studjum reakcji przebudowy tego barwika. Praca zawiera opis wydobycia i wycisnienia substancji oraz określenie składu; wyniki umiarkowanie górnolotnie, wrót empiryczny poprzednio przez innych badaczy już ustalony, stwierdza dalszą obecność czterech grup hydroksylowych w cząsteczce. Reakcje rozkładu dityseptyny działaniem tęgus polasowego doprowadzają do płynnych ciał niewykrystalizowalnych roztworu: kwasu salicylowego i innych potęgus w charakterze fenolowym, których bliżej, z powodu trudności wycisnienia, nie zbadano. Reakcja działania bromem na dityseptynę dała nieco lepsze wyniki; stwierdzono wytworzenie się kwasu bromosalicylowego (4 cząstek) oraz trójbromofenolowego. Na podstawie tych wyników badań i pomysł cel dityseptyny autór dochodzi do wniosku, że barwik jest trójhydroksyflawonolem.

Uważam, że wyniki badań autóra są zbyt negatywnego natury, by na ich podstawie mógł konstatuować wrót budowy barwika; nie sądzę też, by praca o tak sumptujszej zawartości faktów i wyników dowodowych odpowiadała wymaganiom, które należy stawiać kandydatom stopnia doktorskiego. Ale mniej ze względu, że p. Jęży Leickiewicz rzeczywiście jest jako obywateli, wyrobiony, sumienny i porządny pracownik naukowy, że nadto czas wojny spędził w szereżach cichich i niepomysłowych dla należytego wykonania tej doktorskiej warunkach i że wreszcie brak materiałów chemicznych stał się na przeszkodzie w uzupełnieniu rozprawy przed wpisaniem jej do pracy, stąd i do dopuszczenia go do egzaminu ścisłego z zakresu chemii, jako przedmiotu głównego, dla uzyskania stopnia doktora filozofii.

Kraków d. 3. VI. 1919

Prof. Karol Dziurawski

Ocena rozprawy doktorskiej p. J. Leśkiewicza
p.t. „O konstytucji datyscetyny.”

Studia nad datyscetyną, barwikiem znajdującym się jako glikozyd datyscetyna w korzeniach i liściach rośliny *Datisca cannabina* sągają dawniejszych czasów, już bowiem w r. 1856 znajdujemy pracę Steinhousa, który - jako jeden z pierwszych - przyjął dla datyscetyny trafny wzór sumaryczny $C_{15}H_{10}O_6$. Badaczowi temu zawdzięczamy również udowodnienie jednego z produktów rozpadu barwika, kwasu salicylowego, niekwestionowane przez analizę nitrową pochodnej tego związku, powstałej przez traktowanie datyscetyny roztworowym kwasem azotowym.

Prace Marchlewskiego i Korczyńskiego, ogłoszone w r. 1906 i 1907 doniosły do podstawowych faktów tych stwierdzeń w barwiku czterech grup wodorotlenowych, sprawę zaś budowy związku poruszyły o tyle napród, że można było wyrazić przypuszczenia, aczkolwiek nie poparte dowodami, o przynależności datyscetyny do grupy flawonu.

Autor rozprawy, p. J. Leśkiewicz obratł sobie za zadanie doprowadzenie kwestyi budowy barwika do rozstrzygnięcia i - chcąc do tego celu - zajął się przede wszystkim powtórzeniem poprzednich prac. Kontrola tego rodzaju, nieodzowna przy wszystkich badaniach analitycznych, wskazana była w danym wypadku tem bardziej, że zasadnicze dane chemii datyscetyny ulegały czas jakiś pewnym wahaniom. Analiza wyodrębnionej z korzeni *Datisca cannabina* datyscetyny, jak niemniej i określenie grup wodorotlenowych w ostateczności, niekwestionowane na drodze odmiennie od obranej przez Marchlewskiego i Korczyńskiego (metoda Cerewikinowa), wykazały zupełnie zgodność z rezultatami prac tych ostatnich badaczy.

Rozwiązanie podstawowego zadania - określenia budowy datyscetyny - zostało przez autora w sposób pomysłowy przeprowadzone. Zagadnienie to sprowadzało się, w istocie - wobec charakterystycznych właściwości związku naturalnego, jak niemniej i jego wzoru, izomerycznego z luteoliną i fixetyną - do wykrycia i dokładnego udowodnienia typowych produktów rozpadu barwika, ściślej zaś powiódzawszy - jednego tylko z nich - natury fenolowej, - gdyż drugi z głównych składników ostateczki, kwas salicylowy, został udowodnionym dokładnie jeszcze przez Steinhousa.

Dotyczące tej kwestyi badanie autora, przeprowadzone przez rozszerzenie barwika pod wpływem tężu, nie doprowadziły do rezultatu pozytywnego - obrywanie fenolu okazało się niemożliwe; widocznie ulega on w warunkach reakcji rozpadowi zupełnemu. Wyodrębnionym został jedynie kwas salicylowy w niewielkiej, niewystarczającej do analizy ilości, dostatecznej jednak do ścisłego scharakteryzowania.

Pomysłowe rezultaty osiągnął autor dopiero przy zastosowaniu oryginalnej

do celów rozszerzenia barwinków ogólnie dotychczas nie stosowanej metody, a to przez traktowanie datyscetyny bromem w temperaturze podwyższonej. Pierzyna dzięki tej reakcji trójbromofloroglucyna została udowodniona za pomocą analizy, przez skonstruowanie odpowiadających jej właściwości, oraz przez udowodnienie w związku obecności trzech grup wodorotlenowych. Jako drugi produkt rozpadu datyscetyny pod wpływem bromu występuje kwas dwubromosalicylowy - reszta charakterystyczna, jako taki na podstawie punktu topności.

Uwzględniając udowodnienie produktów rozpadu barwinków: floroglucyny i kwasu salicylowego, dzięki czemu punkty 13^{ty} atomów węgla (z 15^{ty} at. wchodzących w skład datyscetyny) wyjaśnione zostały, autor rozprawy dochodzi do wniosku że badany przez niego związek jest 1,3,2-trójoksyflawonolem. Konkluzja ta, mająca wszelkie widoki prawdopodobieństwa, oparta została nie tylko na analogii z przebiegiem rozpadu związków flawonolowych pod wpływem czynników hydrolizujących, - miarodajnym przy rozstrzygnięciu budowy związku było również bardzo podobne zachowanie się jak datyscetyny, tak i barwinków grupy flawonolowej względem takich odczynników, jak kwas siarkowy i siroch żelazowy.

Praca p. J. Leikiewicza ze względu na wyjaśnienie budowy związku naturalnego ma ważne znaczenie naukowe; osiągnięte rezultaty służą analizy, odznaczając się zwyczajną koniecznością pokonywania dość znacznych trudności natury doświadczalnej, świadczą o dobrym przygotowaniu autora rozprawy do badań naukowych; - wobec tego uważa się za stosowne do oceny pracy za dostateczną w tym celu, aby autor jej doposażony został do egzaminu iściego z zakresu chemii - jako przedmiotu głównego - dla uzyskania stopnia doktora filozofii. -

Kraków d. 18 lipca 1919r.

W. Samiec

L. 1202

P R O T O K Ó Ł

dwu-godzinne^{go} rygorozum z chemji i fizyki z p. Jerzym Leśkiewiczem
odbytego dnia 22. listopada 1924 r.-

O b e c n i :

Przewodniczący: Dziekan Prof. Dr. Garbowski

" " Estreicher

Egzaminatorowie: " " Dziewoński

" " Zakrzewski

Egzamin rozpoczął Prof. Dr. *Estreicher* o godz. 11

i egzaminował do godz. 11:40 następnie egzaminował Prof. Dr.
K. Dziewoński do godz. 12:20 w końcu zaś egzaminował Prof.

Dr. *K. Zakrzewski* do godz. 1ej.

Komisja egzaminacyjna uznała wynik egzaminu za *satisfactory*

d. j. w.

J. Garbowski

Estreicher

K. Dziewoński

K. Zakrzewski

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

PROTOKOŁ

jedno-godzinnego rygorozum z filozofji z p. Jerzym Leśkiewiczem, odbytego
dnia 23. czerwca 1925 r.-

O B E C N I:

Przewodniczący i egzaminator: Dziekan Prof. Dr. T. Garbowski

" " W. Rubczyński

Egzaminatorowie:

Egzamin rozpoczął Prof. Dr. *Rubczyński* o godz. 10³⁰ i egzaminował
do godz. 11, następnie egzaminował Prof. Dr. *Garbowski*
do godz. 11⁴⁰.

Komisja egzaminacyjna uznała wynik egzaminu za *lehre dotychczas*.

d. j. w.

T. Garbowski
Rubczyński

